Ч. 167. Четвер 8 серпня (26 липня) 1907. Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій години по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провінциї
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Ще про з'їзд монархів в Свінемінде. — Кн. Фердинанд болгарский властителем австрийского полку. — Події в Марокку.

Про з'їзд монархів в Свінемінде видано з російскої і німецкої сторони урядові комунікати, котрі тут подаємо в дословнім перекладі. Російска аґентия телеґрафічна розіслала такий комунікат: Стріча російского цісаря з німецким, яка єсть відданем гостини, яку перед двома роками цісар німецкий Вільгельм зложив російскому цісареви в Берке, мала незвичайно сердечний родинний характер.

Переговори межи кн. Більовом а російским міністром справ заграничних, котрі від давна стоять в як найліпших особистих зносинах з собою, дотикали ріжнородних теперішних справ політичних, але не мали ніякої специяльної цїли. З обох сторін стверджено, що анї в Европі анї на Далекім Всходї мир не єсть ніяк загрожений. Що до подрібностий, то послідні події в Марокку не дають ніякої причини до якого небудь занепокоєня, а міри, до яких бере ся Франция спільно з Ішпанією, не можуть викликати ніякої запутанини.

Що до підписаного межи Росиєю а Японією договору як і що до угоди, яку має Росия заключити з Анґлією, признано, що они для удержаня загального мира дуже користні.

Стріча обох монархів і виміна гадок межи їх міністрами не можуть ніяк змінити союзних відносин як Німеччини так і Росиї до инших держав, підчас коли они ще більше причиняють ся до скріпленя традицийної сусїдскої дружби межи Росиєю а Німеччиною. Події в Свінемінде можуть лиш користно впливати на мирний хід подій в Европі і Азиї.

Німецкий комунікат, розісланий бюром Вольфа в Берлинї, звучить: Стріча в Свінемінде єсть новим скріпленем спочиваючих на старій традициї дружних відносин обох монархів і доказ доброго порозуміня верховодячих мужів державних обох держав. Відбула ся повна довіря виміна гадок о всїх актуальних справах, в котрій можна було ствердити відрадну згоду і з обох сторін виринуло бажанє, щоби удержати мир і спокій на сьвіті.

Стріча не змінить нічого анї для Німеччини анї для Росиї в тих відносинах, які суть. Можна сподївати ся, що найновійша подія в Марокку не потягне за собою ніяких політичних комплікаций, тим більше що п. Пішон зложив кн. Радолїнови вдоволяючу заяву і всї держави готові держати ся альґезірских постанов. Так отже можна сподївати ся, що стріча в Свінемінде причинить ся до того, щоби скріпити всюди довірє в удержанє мира.

Берлиньский „Lokalanz." доносить, що гадка стрічи обох монархів в Свінемінде вийшла від цїсаря Вільгельма. Цар хотїв спершу стрітити ся з цїсарем лиш на широкім мори і лиш в случаю непогоди мав причалити до Свінемінде. Тепер же цїсар Вільгельм переконав царя о тім, що безпечність в окруженю німецкої военної фльоти єсть так само велика як і на широкім мори. — З яким страхом їхав цар до Свінемінде, може служити за доказ слїдуюча вість, котру подала „Times", а котру тепер справляє берлиньский „Tageblatt" в слїдуючий спосіб: Вість подана в „Times", що цар в суботу виходячи з пароплава відмавляв молитву, треба так справити, що російский монарх, коли побачив поліцийну лодку, не знаючи, хто в ній сидить, перехрестив ся.

Кн. Фердинанд болгарский, котрий сими днями гостив в Ішлю і зложив візиту цїсареви Франц Йосифови, одержав при сїй нагоді відзначенє від Цїсаря, котре мусїло звернути на себе увагу цїлого політичного сьвіта. Кн.

---

16)

Шерльок Гольмс при роботї.

Нові оповідання — Конана Дойле.

(Дальше).

— Як то добре бути будівничим — сказав Гольмс, коли ми виходили. — Він міг зробити собі криївку без нічиєї помочи — розуміє ся, поминувши тоту знамениту господиню, котру би я також поручив вашій опіцї, пане Лестред.

— Будьте певні, пане Гольмс, що помандрує разом з своїм паном. Але передовсїм скажіть менї: Як ви довідали ся о сїм місци?

— Я прийшов був до того переконаня, що властитель мусить ще бути дома. Отже коли я ходив по коритарях, добачив я, що горішний коротший о 6 стіп від такого самого на долинї, отже я здогадав ся зараз, де він сидить. Ми могли були зараз туди зайти і его зловити, але я волїв, щоби він сам виліз; а до того ще хотів я вам, пане Лестред, трохи відплатити ся за вашу насьмішку і длятого держав все в тайнї.

— Ну, та й порядно ви відплатили ся. Але яким способом прийшли ви на ту гадку, що він взагалї укриває ся дома?

— Відтиск пальця сказав менї то, пане Лестред. Ви казали, що то конець цїлого ряду доказів. Я знав, бачите, що его там день перед тим не було. Я на всї подробицї дуже зважаю, як то ви й самі може вже добачили, отже оглянув добре передну комнату і не знайшов там ніякої плями на стінї. Без сумніву мусїв єї там хтось аж в ночи зробити.

— Але як?

— Дуже просто. Коли печатали папери, притиснув молодий Фарлен один раз великим пальцем замість печаткою. То стало ся може в поспіху і зовсїм случайно так, що той молодий чоловік сам собі того пригадати не може. Дуже можлива річ, що стало ся то так без наміру, що навіть і Ольдекр не зміркував зараз, до чого би то єму пізнїйше мало послужити. Коли він в своїй норі відтак розважив собі сю справу докладнїйше, впало єму видко на гадку, який зовсїм певний доказ може він подати поліциї використанем сего відтиску. Найпростїйшим в сьвітї способом міг він був зробити з того восковий відтиск, вмочити его в каплї крови від уколеня шпилькою і в ночи зробити пляму на стінї. Чи то він сам зробив, чи его господиня, того не знаю і то впрочім байдужна річ. За то заложу ся з вами, що знайдете печатку з відтиском великого пальця, скоро переглянете письма, які він забрав з собою до своєї криївки.

— Славно! — відозвав ся Лестред. — Славно! Коли ви що поясняєте, то все стає таке ясне як кришталь. Але яка причина цїлого сего обманьства?

Мене аж сьміх брав, як той інспектор, що ще зрана так гордо виступав, тепер так дуже змінив ся і подобав на ту дитину, що ставить питаня свому учителеви.

— Менї видить ся, що то поступованє не дуже трудно пояснити. Той панок, що тепер жде там на долинї, то дуже завзята, злобна і мстива людина. Чей знаєте, що він колись від матери Фарлена дістав гарбуза? Як то, не знаєте? Я вам зараз казав, що треба іти насамперед до Блякгіт а відтак до Норвуд. Отже тота на его думку обида не давала єму через цїле житє спокою, він думав заєдно о мести, але не міг нїколи знайти до того доброї нагоди. В послїдних роках потерпів він великі грошеві страти — як менї здає ся, внаслїдок тайних шпекуляций — і тепер з ним щораз гірше. Він хоче затуманити своїх вірителїв і виставляє векслї на великі суми, платні якомусь Корнелїюсови, що на мою думку єсть лиш фальшиве імя его власної особи. Хоч я ще й не слїдив за тими векслями, то вже тепер нема для мене ніякого сумніву, що слїди ведуть до якогось банку на провінциї, де Ольдекр з'являв ся від часу до часу під сим іменем. Єго наміром було, здаєсь, змінити опісля своє імя, стягнути грошї і розпочати десь нове житє.

— Може дуже легко так бути.

— Він гадав, що коли щезне, затре зовсїм слїди за собою а рівночасно й буде міг зімстити ся дуже важко на своїй давній нареченій, звертаючи підозрінє на єї одну однїсеньку дитину, що то нїби она его убила. Було се майстерске дїло підлоти і він виконав его знамените. Істория з завіщанем, що мала подати знамениту причину до вчинку, тайна вічна гостина без відомости его родичів, задержане палицї, кров, звіринні останки і ґузики в попелї — все то дуже зручно приготовлене. Була то сїть, з котрої, як то менї ще перед кількома годинами здавало ся, годї було вирвати

Фердинанд став властителем 11 полку гузарів, котрий рекрутує ся з Пресбурга а котрого властителем був кн. Йосиф Віндішґрец, котрий торік помер. Про се відзначене пише „Politische Corresp.“:

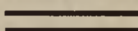
Кн. Фердинанд болгарский скористав із свого побуту в Баварії і приїхав (самоїздом — Ред.) до недалекого Ішлю, щоби Є. В. Цісареви Франц Йосифови зложити своє глубоке поважане. Є. Вел. надав князеви, котрий небавком буде обходити 20-лїтний ювилей свого панованя, з нагоди єго гостини властительство ц. і к. полку гузарів ч. 11 на знак своєї особистої симпатиї. В сїм найв. відзначеню лежить не лиш признане поступу, яким Болгария по двайцятьлїтний мирний роботї може повеличати ся, але й єсть то знак довіря, що Болгария буде й дальше старати ся удержати розважну лїнію своєї дотеперішної полїтики в опорі об великі держави. Вісти, які в послїдних часах кілька разів виринали о якихсь самолюбивих, полїтичних плянах кн. Фердинанда, грозячих мирови, одержують сим найв. відзначенєм чей найвиразнїйше заперечене.

Після найновійших вістий з Касаблянки, коли Кабілї напали на місто, висадив кружляк „Ґалілєе“ на жадане властий марокканьских 60 вояків на беріг, а кружляк ішпаньский 50 вояків. Кабілї почали до вояків стріляти і зранили 6 французских моряків і 1 офіцира. По прогнаню Кабілів з міста вийшли на беріг дальші віддїли французского і ішпаньского войска в цїли охорони консулятів. Опісля кружляк „Ґалілєе“ бомбардував марокканьске передмістє, положене поза містом Касаблянка.

З Парижа доносять: Одною із найвпливовійших і найдивнїйших личностий, яку непокої в Марокку висунули на найперше місце інтересів, єсть чародій Ма-ель-Аінін. Цїла акция Французів і Ішпанців буде мусїла звернути ся против впливу сего чоловіка, котрий в декотрих сторонах Марокка має майже необмежену власть над умами магометаньских вірних.

Ма-ель-Аінін зробив собі славу великого чародія своєю великою ученостию в релїґійних справах ісламу. Він походить з великої родини в західній Сагарі, з Фаделія, котра з роду в рід займає ся наукою магометаньскої віри. Ма-ель-Аінін написав яких 50 дїл в арабский мові. В тих дїлах пише він о законодавстві, о вірі, астрономії і астрольоґії а навіть займає ся й граматикою. Ма-ель-Аінін видав навіть один том арабских поезий. Як давнїйший султан Муляй-ель-Гассан так і теперішний Абдулазіс цїнили завсїгди високо і поважали Ма-ель-Аініна. Сей-же ходить заєдно по цїлім краю зі своєю великою дружиною, котра убирає ся в синю одежу і длятого жителї Марокка називають сих людий „синими“. Дехто каже, що тота назва пішла від того, що ученики Ма-ель-Аініна присягли на то, що нїколи не будуть мити ся і шкіра їх длятого стала аж синя.

Міста, через котрі той чародій переходить, мусять живити єго і єго людий та платити єму данину. Так заплатив Маґадор недавно тому 150.000 франків. Ма-ель-Аінін єсть ворогом Европейців; всюди, куди він перейшов, підбунтував він жителів против Европейців. Він був в Марракеши якраз перед тим, коли там др. Мошана убили, і він був в Касаблянцї якраз перед тим, коли там зачали Европейців убивати. Як велике значінє має Ма-ель-Аінін, котрого Араби називають також „марабутом“ т. є. „сьвятим“, доказує слїдуюча подія: Арабскі розбишаки займили були триста єго верблюжих самиць. Посланники марбута прийшли до них і сказали: „Сї верблюди то марабутові. Коли хочете їх єму забрати, то він не буде вам боронити; але в такім случаю памятайте, що він кине на вас клятву і ви нїколи не побачите своїх дїтий“. Розбишаки напудили ся тої клятви і вернули зараз Ма-ель-Аініновн єго верблюди.

Новинки.

Львів, дня 7-го серпня 1907.

— **Перенесеня.** П. Намістник переніс офіцияла рахункового Намістництва, Володисл. Налепу з управи будови реґуляциї Бистрицї в Станиславові до управи будови реґуляциї Раби в Бохнї; асистента рахункового Намістництва, Жерарда Фехтера з управи будови реґуляциї Скави у Вадовицях до управи будови реґуляциї Бистрицї в Станиславові.

— **Дрібні вісти.** Шеф бюра президияльного в Намістництві, староста Ґродзїцкий, виїхав на кілька недїль за границю. — Віцепрезидент висшого суду краєвого у Львові др. І. Дилевский виїхав на кілька недїль за урльопом. — В другій половині липня с. р. померло у Львові 164 осіб, в тих 33 на туберкули, 27 на хороби кишкові, 15 на рака, 14 на запалене легких, 13 із старости, а 10 на хороби серця. — В Медині заложив др. Стан. Качурба пенсіонат для дїтий умово анормальних і нервових у віцї від 4 до 16 лїт. Заведене має на цїли виховувати й розвивати раціонально упослїджені дїти та усувати лихі норови. — Сальке Вальдман, кельнер в реставрациї Лемберґера при ул. Унії Берестейскої, взяв від свого принципала 400 кор. на заплачене рахунку в бровари і втік з ними зі Львова. — В Станиславові капітан 24 полку піхоти Шравбер пробив підчас вправ вояка Перцовича шаблею так, що той згинув на місци. Капітан оправдує ся тим, що то був лиш нещасливий случай, бо в хвили, коли він рушив шаблею, вояк висунув ся о крок наперед а рівночасно кінь капітана сїпнув взад. Шабля пробила нещасливого в само серце. — Хорого на умі, котрий блукав ся в єзуітскім городї, віддала полїция до шпиталя. Від нещасливого не можна було довідати ся, анї як він називає ся, анї де мешкає. — Зарібник Теодор Палиґа, розбираючи сходи в пивници реальности при площи Стрілецкій ч. 1, впав так нещасливо, що зломив собі ногу.

— **За примірои росийских розбишаків.** З Гвіздця доносять: Властитель більшої посїлости у Винограді, Домінік Болоз Антоневич, дістав недавно тому безіменний лист слїдуючого змісту: Засуджує ся Вас на заплачене шести тисячів корон на цїли нашої партиї. Квота та має бути зложена до 25 червня с. р. на стациї зелїзничій в Гвіздци в печи ждальнї другої кляси. Коли не зложите ніякої квоти, або коли будете старати ся викрити виновників, то будето укарані смертию або калїцтвом. Партия революцийна. — П. Антоневич повідомив жандармерию і за єї порадою вложив дня 24 червня на означенім місци порожний запечатаний лист. Тимчасом жандармерия зачала слїдити за „революціонером“, ласим на чужі гроші і добачила, що в часї, коли надійшов поїзд особовий з Коломиї, якийсь чоловік, користаючи із загального заколоту, вбіг до ждальнї другої кляси і отворивши борзо дверцї від печи, сягнув очевидно по зложені там гроші. То видів крізь вікно чоловік, поставлений там на сторожи і замкнув чим скорше на ключ двері від ждальнї. Тодї увійшов до ждальнї командант жандармского постерунку в Гвіздци і арештував промислового революціонера. Показало ся, що то був молодий чоловік, академік Вільман, родом з Підволочиск, котрий у сьвященика в Кулачківцях під Гвіздцем був домашним учителем. Він зачав очевидно крутити і казав, що то якийсь незнакомий мужчина післав єго виймити якісь папери з печи. Жандарм не дав ся тим збаламутити і арештував Вільмана. При ревізиї в єго помешканю знайдено пістолет і револьвер. В цїлій тій справі звертає то увагу, що річ діяла ся ще в червни, а аж тепер дійшла до публичної відомости.

— **Величезна кара.** З Чікаґо доносять, що союзний суд засудив товариство Standard Oil Company (нафтовий трост) на 29,240.000 долярів (146 і пів міліонів корон) грошевої кари за тарифові обманьства. Трост іменно виробив собі незаконно тарифові рефакциї і побив тим способом на ринку своїх конкурентів. Управитель тросту, Рокфелер, не станув на розправі та укрив ся так зручно, що годї було доручити єму візване. Все-ж таки розправа відбула ся й закінчила ся засудженєм тросту. Однак не треба гадати, що грошева кара 29 міліонів долярів дуже велика для тросту, бо розпоряджає він капіталом 5.200 міліонів долярів.

ся нещасливій жертві. Але єму не доставало найвисшої даровитости артиста, помірности, обмеженя. То, що було совершенне, хотів він зробити ще совершеннїйшим — ще тїснїйше стягнути стричок на шиї своєї жертви — і тим все попсував. Підемо тепер до него на долину, пане Лєстред. Я хотів би поставити єму ще кілька питань.

Той нужденний чоловічиско сидів таки у своїй власній комнатї а коло него по боках сидїло по одним полїцаеви.

— То був лиш жарт, мій пане, і більше нїчого лиш жарт — лепетав він заєдно. — Вірте менї, мій пане, що я лиш длятого сховав ся, щоби побачити, що то буде діяти ся, коли людем буде здавати ся, що я десь пропав без слїду. Чейже не будете так зле о менї думати і гадати, що я хотів молодому пану Фарленови зробити хоч би лиш щось найменшого злого.

— О тім буде суд рішати — відповів Лєстред. — Поки що будете мусїли відповідати за заговір, коли вже не за намірене убийство.

— А крім того будете ще мусїли зробити той сумний досьвід, що ваші вірителї заберуть ще ті гроші, які записані в банку на імя пана Корнелїюса.

Худощавий чоловік схопив ся з крісла і подивив ся з такою злостию на мого приятеля, що був би єго роздер, коли би був міг.

— То все через вас — крикнув він розлючений; — пождіть, може я ще колись вам відплачу ся!

Гольмс лиш усьміхнув ся на то.

— Здає ся менї, що в найблизших кількох роках ледви чи будете мати час на то — відповів він спокійно. — Але може тепер дасте менї відповідь ще на одно питанє: що ще кинули ви на огонь крім своїх старих штанів? Чи якогось здохлого пса, чи кілька кріликів, чи щось иншого? Не хочете менї того сказати? Ай, ай, який же з вас нечемний чоловічиско. Ну, пару кріликів вистало, щоби мати з них кров та щоби в попели знайшли ся слїди спалених костий. — Колиб ти, Ватзоне, записував коли отсю історію, то памятай на крілики.

Пять зерен помаранчі.

Коли переглядаю мої звіти і записки о справах, якими займав ся Шерльок Гольмс в роках 1882 — 90, то знаходжу в них тілько дивних, інтересних черт, що приходить ся менї з трудом вишукати що найлїпші. Тимчасом деякі стали вже звістні з ґазет, підчас коли инші не подавали доброї нагоди, щоби розвинули ся вповнї якраз ті прикмети, котрими мій приятель відзначав ся в так великім степени. В декотрих случаях єго штука таки зовсїм не удала ся і не виплатило би ся розповідати, підчас коли инші справи удало ся лиш по части вияснити так, що їх розвязка опирає ся більше на здогадах та імовірности, як на безвзглядно льоґічних доказах, в котрих Шерльок Гольмс особливо любував ся. Одна з тих кримінальних справ була однак в своїх подробицях так дивна, в своїх наслїдках так страшна, що я хотів би дещо про ню розповісти, хоч неодна точка в нїй позістала невияснена і мабуть нїколи вповнї не буде вияснена.

(Дальше буде).

— **Огні.** В Сокерницях гусятиньского повіта згоріла дня 2 с. м. о 2 год. по полудни горальня разом з належачими до неї будинками. В маґазині було 60 гектолітрів спіритусу, а що він не займив ся, то лиш завдяки притомности стражника скарбового п. Кадлєца, котрий в послідній хвили відлучив руру, котрою з горальні до маґазину спливав спірітус. Огонь по всій імовірности був підложений. — В Бориславі вибух оногди в ночи около 11 год. огонь в копальни „Собіский" і згоріло ціле устройство до верченя. З людий ніхто не потерпів.

— **Заковязь карку** на австрийскім Шлеску. Як урядово подають до відомости, було на австрийскім Шлеску в послідних часах 6 случаїв занедужаня на менінґітіс або заковязь карку. Всі случаї занедужаня проявили ся виключно в місцевостях належачих до ревіру остравско-карвіньских копалень вугля. Додати потреба, що заковязь карку в декотрих сторонах Німеччини ширить ся в застрашаючий спосіб, а лікарі не годні спинити сеї пошести.

— **Товариство „Шкільна Поміч" в Коломиї** прийме з початком шкільного року 1907/8 около 40 учеників рускої ґімназії (переважно з низших кляс) до бурси інститута. Своїм питомцям дає ціле удержанє, нагляд і домовий провід а також меншу поміч в науці. Оплата виносить на рік 4 К на інвертар, 2·40 К яко річну членьску вкладку до товариства, 2 К на кореспонденциї, і 2 К до фонду на відбудову дому (по мисли ухвали загальних зборів 1907 р.), а місячно 34 К за удержанє і 1 К на пранє біля, все платне з гори. Хто бажав би бути принятим за меншою оплатою (однак не низше 20 К), має предложити відповідно виписане і потверджене сьвідоцтво убожества. Питомці мусять при принятю виказати ся, що мають 6 пар біля, 6 ручників, 6 хустинок до носа, 2 пари обуви і три рази змінити біле на постіль (всьо назначене). Кождий принятий дістає карту принятя, без котрої не може спровадитись до інститута. Подане з декляарациєю, кілько обовязує ся місячно платити, належить внести на руки голови товариства директора ґімназ. Софрона Недільского до 25 серпня 1907.

— **Арештованє злодійскої ватаги.** Із Станиславова доносять: Тутешній поліциї удало ся по довгих доходженях арештувати ватагу злодіїв, котра від кількох неділь в незвичайно сьмілий спосіб добувала ся крізь вікна до помешкань і викрадала з них всілякі дорогоцінности, одіня, біле і взагалі, що лиш дало ся. До тої ватаги належали самі вояки, а то: Беріш Штайзгорн, рядовий з 24 пп., Теодор Безгачнюк, вояк провянтовий і Давид Ґоллес фальшиво Фурман званий, рядовий з полку артилериї. При зробленій у них ревізиї знайдено всіляких крадених річий на яких 2000 К.

— **Бальоном до північного бігуна.** Десять літ минає, як Андре пустив ся був бальоном до північного бігуна і щез без сліду на віки. То не відстрашило нікого і ось знайшов ся, як ми то вже доносили, его наслідник, Американець Вельман, котрий постановив собі осягнути то, чого Андре не міг осягнути. За кілька днів має ся вже Вельман пустити воздухом до бігуна. Вельман єсть повен як найліпшої надії і переконаний, що єму удасть ся долетіти до бігуна. Про вигляди своєї подорожи і про свій бальон висказав ся він сими днями як слідує:

Я використав всі дотеперішні здобутки воздушної плавби і поробив на моїм бальоні всякі улїпшеня, на які мене лиш стало, і про котрі я лиш міг розвідати. Маю надію, що сим способом придбав я собі зовсім ужиточний прилад для моїх специяльних цілий. На всякий случай ціль, яку маю перед очима, варта всякого труду і всякої відваги, так, що мене навіть не відстрашує можлива неудача. Зазначую то, що се воздушна подорож має бути перша, котра служить практичній цїли. Часи самих досьвідів вже минули а воздушна плавба спочиває тепер на безпечній інжинерскій роботі. Коли мій плян удасть ся, то з ним удасть ся і епохальне діло, а не удасть ся, то все-таки позістане заслуга честного і повного трудів змаганя.

Про свій бальон каже Вельман, що він зроблений з як найліпшого материялу а всї прилади на нїм зроблені як найстараннїйше. Ґондоля єсть 30 метрів довга і виглядає з великими пропелерами (воздушними шрубами) по обох боках як яка лодка або корабель. В ґондолі єсть великий мотор, що має силу 70 коний а силу мотора можна навіть збільшити до сили 100 коний. Ґондоля має також на дві сторони широку кладку. До обслуги мотора призначені три робітники а четвертий може спочивати. Зі взгляду на великий тягар, який лодка мусить двигати, збудована она дуже солідно і має 2 грубі линви ґумові, з котрих одна єсть покрита сталевою лускою. Ся линва буде підчас лету звисати і сунути ся по леді на ледовім мори; она важить 600 кільоґрамів. Друга линва має острі сталеві кільці, котрими може об лїд зачепити ся. Вага сеї линви виносить 400 кільоґрамів.

— **І в круглї небезпечно грати.** В Ґаершляґ в горішній Австриї знайдено в стодолї повішеного тамошного властителя реальности Антона Тумфарта. Показало ся, що Тумфарт грав в неділю в круглї і грав так високо, що стратив 1000 корон. Він взяв собі сю страту так до серця, що вернувши пізно домів, повісив ся.

Телеґрами.

Свінемінде 7 серпня. Цісар Вільгельм виїхав.

Танжер 7 серпня. Французи висадили на беріг компанію свого войска, в порозуміню з пашою. Коли однак войско виступило на беріг, повитали єго Араби а серед них і вояки султана вистрілами з карабінів. Французи тоді рушили до атаку і убили на місци 160 туземців та бомбардували Касаблянку через цілий день, щоби очистити дорогу до консуляту. Богато сіл в охрестности Касаблянки знищено. Кілька сот Мароканців убито. Европейці не потерпіли шкоди.

Свінемінде 7 серпня. В родиннім снїданю на „Штандарті" взяли участь крім обох цісарів, кн. Генрих і кн. Адальберт. По снїданю попращав ся німецкий цісар з росийскою дружиною і в супроводі царя пішов на корабель „Гогенцоллерн". Тут слідувало незвичайно сердечне пращанє. Монархи кілька разів устиснули собі руки і сердечно поцілували ся. На пращанє залога корабля „Гогенцоллерн" крикнула три рази „Гурра!" в честь царя. Цар відплив відтак на „Штандарті" з пристані, стоячи на командантскім містку та розклонював ся по войсковому, дякуючи за почесть віддавану єму з німецких кораблів.

Рим 7 серпня. Аґентия Стефані'го оголошує депешу з Танжера, котра потверджує бомбардацию Касаблянки і доносить, що французский корабель военний Galilée отворив в тій цїли огонь з пушок на місто, щоби під єго охороною висаджений перед тим на беріг відділ войска міг дістати ся до консуляту. Бомбардованє наробило лиш материяльної шкоди. Пізнїйше острілювали пушки охрестність міста, щоби недопустити, аби поблизькі племена впали до Касаблянки.

Париж 7 серпня. В міністерстві маринарки і в міністерстві справ заграничних заявлено вчера вечером, що ще не наспіли урядові звіти о висадженю войска в Касаблянка і збомбардованю міста.

Господарство, промисл і торговля.

— **Ціна збіжа у Львові дня** 6 серпня; Ціна в коронах **за** 50 **кільо у Львові.** — **Пшениця** 10.— до 10·25; **жито** 8·50 **до** 9·—; овес 9·50 до 10·—; **ячмінь пашний** —·— **до** —·—; **ячмінь броварний** 0·— до 0·—; **ріпак** 15·75 **до** 16·—; **льнянка** —— до —·—; **горох до вареня** 15·75 до 16·—; **вика** 0·— **до** 0·—; бобик 0·— до 0·—; гречка —— до —·—; **кукурудза стара** —·— до —·—; **хміль за** 56 **кільо** —·— до —·—; **конюшина червона** —·— до —·—; **конюшина біла** —·— до —·—; **конюшина шведска** —·— до —·—; **тимотка** —·— **до** —·—.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1. мая 1907 — після часу середно-европейского.

Примітка. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені зьвіздкою. Нічна пора числить ся від 6. години вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40***, **2·31***, **8·55**, **1·30**, 5·50*, 7·25, 9·45, 5·25, 9·50*.
З Ряшева: 1·10.
З Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·16**, 5·40, 10·30*.
З Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·02**, 5·15, 10·12*.
З Черновець: **12·20***, 5·55*, 8·05, **2·25**, 3·55, 9·01*.
З Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·05.
Зі Станиславова: 8·05.
З Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
З Яворова: 8·22, 5·00.
З Самбора: 8·00, 10·30, 1·55, 9·20*.
З Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·50, 10·50*.
Зі Стрия, Тухлї: 3·51.
З Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·05***, **12·45***, 3·45*, **8·25**, 8·40, **2·45**, 6·15*, 7·20*, 11·00*.
До Ряшева: 4·05.
До Підволочиск (голов. дворець): 6·20, 10·45, **2·17**, 7·00*, 11·15*.
До Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·32**, 7·24*, 11·35*.
До Черновець: **2·51***, 6·10, 9·20, **1·55**, 10·40*.
До Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·30*.
До Рави, Сокаля: 6·12, 7·10*.
До Яворова: 6·58, 6·30*.
До Самбора: 6·00, 9·05, 4·30, 10·51*.
До Коломиї і Жидачева: 2·35.
До Перемишля, Хирова: 4·05.
До Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·26, 6·25*.
До Белзця: 11·05.
До Станиславова, Чорткова, Гусятина: 5·50.

Поїзди льокальні.

До Львова:

З Брюхович (від 5 мая до 29 вересня) 3·25, 5·30 по полуд. і 8·20 вечер; (від 5 мая до 29 вересня в неділї і рим. кат. сьвята) 1·46 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в неділї і рим. кат. сьвята) 10·05 перед полуд.; (від 5 мая до 31 мая, від 1 до 29 вересня в неділї і рим. кат. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 9·55 вечер.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 26 мая до 15 вересня в неділї і рим. кат. сьвята 9.40 вечер.

З Любіня від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. кат. сьвята 11·50 вечер.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарні В. Ловиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).